

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118847

§. 34. Ferdinandus Taberna Cardinalis mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67326)

ciosus: Præter has animi dotes insuper Sæc. XVII.
 singulari naturæ munificentia eximiam A. C. 1619.
 corporis speciem præseferbat, aspectu
 venerandus, & statura ad Majestatem
 composita insignis, adeo, ut nemo non
 eum Pontificia thiara dignum diceret:
 Obiit tandem Romæ anno ætatis suæ
 septuagesimo octavo die prima Julii se-
 pultus in Ecclesia sui tituli.

§. XXXIV.

*Ferdinandus Taberna Cardinalis
 mortuus.*

Eodem fato vivis ereptus est Ferdi- *Ciacon. in*
 nandus Taberna patria Mediolanen- *uita Clem.*
 sis, qui confecto studiorum curriculo *VIII. Giuff.*
 Romam a Laudensi Episcopo Patruo *in vit. S. Ca-*
 suo evocatus, utriusque, ut vocant, *rol. Borr.*
signaturæ Referendarius, urbisque Ro- *Bentivol. in*
 manæ Præfectus, ac demum Cardina- *mem. hist.*
 lis a Clemente VIII. nominabatur, in-
 vitus licet; quippe ad hujus dignitatis
 nuntium, deliquium passus est, ac pa-
 rieti innixus vix eo substitit fulcro: E-
 rat in urbis Regimine, necnon in Agri
 Piceni administratione oppido severus,
 Romanisque præprimis ob Onuphrii
 Santacrucii Patritii Romani mortem
 invisus: postea autem obtenta Purpura
 ingenio mitis, & erga omnes gratissi-
 mus exstitit: Præfuit Episcopus Nova-

Sæc. XVII. A. C. 1619. rienti Ecclesiæ, quam summa diligentia, & prudentiæ fama administrabat usque ad postremum vitæ suæ diem, qui erat vigesimus nonus Mensis Augusti.

§. XXXV.

Francisci Vendramini Cardinalis fatum.

Ughel. Ital. Sac. Mar- rac. in Purp. Postremus inter Purpuratos, qui hoc anno vivere desiere, erat Franciscus Vendraminus Venetus, qui ad Sabaudia Ducem, Hispaniæ & Franciæ Reges, necnon ad Cæsarem, & denique ad Paulum V. Reipublicæ Orator decretus, præclara patriæ suæ obsequia præstitit, Vir pietate, prudentia morumque integritate insignis, a fastu alienus, in pauperes liberalis, & Religionis studio flagrans. Hic relicto sæculi fastu Clericali militiæ adscribebatur, Ecclesiasticis dignitatibus, quo studiosius eas fugiebat, eo copiosius illum insequentibus; quippe absens Venetiarum Patriarcha, & Cardinalis Presbyter renuntiabatur, ferme omnes dignitatum gradus pro Ecclesiæ ac Reipublicæ utilitate emensus. Tandem vero gloria, meritisque plenior, quam ætate, Venetiis die quinta Octobris decessit, in Patriarchali Templo tumultatus.

§. XXXVI.